

قهرمان ما..

سلام بر تویی که نگذاشتی
امنیت از دستمان برود

چه می‌شود که ما گاهی فراموش می‌کنیم؟ فراموش می‌کنیم خون‌دل‌هایی را که برایمان خوردی و شب‌هایی را که تا صبح بیدار بودی تا ما آرام بخوابیم. فراموش می‌کنیم تلاش‌هایی را که کردی و رنج‌هایی را که کشیدی.

سلام

سلام بر تو که مرا بیش از خودم دوست داشتی. سلام بر تویی که تمام دختران و پسران سرزمینم را فرزندان خودت دانستی. سلام بر تو که دغدغه‌ات امنیت ما بود.

امنیت تاجی است که تا از سر نیفتد، قدرش را نمی‌دانیم. و چه چیزی شیرین‌تر از جان آدمی است؟ اما تو جان شیرینت را به دست گرفتی و امنیت خود را شب و روز به خطر انداختی تا نه فقط مردم ایران، که مردم دنیا در آرامش زندگی امنی داشته باشند.

تو همان بودی که با یاران جوانمرد و وفادارت مقابل خون‌خوارترین موجودات زمانه، شجاع و جانانه ایستادی و نگذاشتی آب در دلمان تکان بخورد.

سلام بر تو که صدای ستمدیدگان را با گوش جان شنیدی و تا خاموش کردن آتش ظلم آرام ننشستی.

سلام بر تو که صلابت قدم‌هایت لـرزه بر پیکره دشمنان می‌انداخت و خواب را از چشمان داعش و صهیونیسم می‌گرفت. حتی شنیدن نامت هم ترس را به عمق جان‌شان می‌نشانده.

این تو بودی که توانستی ملت‌های محروم و مظلوم را قوی و متحد کنی تا روی پای خودشان بایستند. این تو بودی که به آن‌ها یاد دادی چگونه دست در دست هم دلیرمردانه جلوی سرطان بزرگ، رژیم غاصب صهیونیستی جنایتکار و گروه‌های وحشت‌افکن (تروریست) بیرون آمده از لجنزار صهیونیسم بایستند.

آمریکای جنایتکار با حمله به عراق این کشور را خالی کرد و منابش را به غارت برد، اما این تو بودی که به کشورهای منطقه یاد دادی در مقابل آمریکا و رژیم غاصب صهیونیستی از منابع مادی و معنوی خود حفاظت کنند و اجازه ندهند مانند عربستان سعودی به گاو شیرده تبدیل شوند.

سردار عزیزم، تو مصداق بارز عمل به آیه قرآن بودی؛ آنجا که خداوند در سوره انفال آیه ۶۵ به آمادگی و بهره‌گیری از تمام قوا در برابر دشمنان فرمان داد: **وَأَعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ**.

سردار عزیزم، تو مصداق بارز شجاعت بودی؛ آنجا که با اقتدار بر سر کدخدا فریاد زدی و هیمنه پوشالی‌شان را شکستی و گفتی: «ترامپ قمارباز، من حریف تو هستم! نیروی قدس حریف شماست!»

نشان دادی که کرامت مردم از همه‌چیز بالاتر است؛ آنجا که در ماجرای سیل خوزستان خودت را رساندی و به مشتاقان دفاع از حرم توصیه کردی به

خوزستان بیایند.

تو همانی که برای اشرف سیستان و کرمان موتور آب تهیه کردی تا به‌جای زورگیری، روی زمین‌هایشان کار کنند و آقای خودشان باشند.

سردار دل‌ها، تو مصداق نمایان سوره فتح آیه ۲۹، **«أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ»** بودی. عزیز ملت، تو به وظیفه‌ات عمل کردی؛ همان تکلیف الهی که خدا تو را از دوران دفاع مقدس برای انجام آن حفظ کرده بود.

تو توانستی حریم حرم را از مقصود شوم پلیدان زمان نگه‌داری. تو توانستی اتحاد شیعه و سنی در مقابل ظلم دشمنان اسلام را تقویت کنی. تو توانستی حلقه مقاومت کشورهای اسلامی را در برابر غده سرطانی اسرائیل تشکیل دهی و آشوب منطقه را آرام کنی. تو توانستی دل‌های ما را به هم نزدیک و اتحاد را بر ایمن زنده کنی.

آری، تو مأموریت الهی خود را به‌خوبی به سرانجام رساندی. تو به خواسته قلبی و دیرینه‌ات رسیدی. تو پاکیزه بودی و پاکیزه پذیرفته شدی.

تو به سقای ادب اقتدا کردی و عباس‌گونه جام شهادت نوشیدی و عاقبت به‌خیر شدی. خوش به حالت حاج قاسم عزیز، که سیدالشهدای مقاومت گشتی.

چه زیبا در آن وصیت‌نامه که جان خود را هزاران بار فدای ملت بیان کردی، شهدا را محور عزت و کرامت خواندی و اهمیت جمهوری اسلامی و حفاظت از ولایت فقیه را به‌عنوان یک اصل تبیین کردی.

چه زیبا به مسئولان وصیت کردی که احترام و خدمت به مردم را عبادت بدانند و خدا و قرآن و ارزش‌ها را فدای جدل‌های سیاسی و جناحی نکنند. سردار دل‌ها، تو مصداق بارز پدر مهربان ایرانی؛ آنجا که در نماز با عشق جواب محبت فرزند شهید را می‌دهی. خدا را شکر می‌کنم که تو را دارم. تو همیشه در قلب من هستی و خواهی بود.

تو همانی که به ما عزت و سربلندی دادی. آری ما ملت شهادتیم. ما ملت امام حسینیم.

آری، تو همانی که به ما قدرت طوفان دادی.

تو همانی که خودت گفتی،

در زمان حیات شهید بودی و شهید زندگی کردی.

تو همانی که پاکیزه پذیرفته شدی.

عزیز دل‌ها

تکلیف الهی‌ات را که انجام دادی،

عشق دیدار محبوب تو را مثل پروانه‌ای بی‌قرار شمع کرده بود.

دیگر تاب‌توان دوری نداشتی.

همین بود که نور مطلق هستی‌بخش، که موسی

علیه‌السلام را توان ایستادن در برابرش نبود،

تو را به دیدار پذیرفت و روح پاکیزه‌تر از همیشه به‌سوی معبود معشوق به پرواز درآمد.